

(INTERNET)CONSULTATIE VERSIE DECEMBER 2021

MEMORIE VAN TOELICHTING

I Algemeen

§ 1.1 Inleiding

Het onderhavige wetsvoorstel en de daarop te baseren uitvoeringsregelgeving strekt tot implementatie van Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (hierna: richtlijn). Deze richtlijn heeft tot doel een bijdrage te leveren aan het goed functioneren van de interne markt door middel van onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de toegankelijkheidsvoorschriften voor bepaalde producten en voor diensten aan personen met een handicap, in het bijzonder door belemmeringen voor het vrije verkeer van bepaalde producten en diensten als gevolg van uiteenlopende toegankelijkheidsvoorschriften in de lidstaten, weg te nemen en te doorbreken. De richtlijn heeft als achterliggend doel deze producten en diensten toegankelijker te maken voor personen met een handicap om zo hun maatschappelijke participatie te vergroten.

De richtlijn dient op uiterlijk 28 juni 2022 te zijn geïmplementeerd, de implementatiewet- en regelgeving dient uiterlijk op voornoemde datum bekend gemaakt te zijn.

In de volgende paragrafen van dit hoofdstuk wordt achtereenvolgens ingegaan op de achtergrond en hoofdlijnen van de richtlijn. In de daaropvolgende hoofdstukken wordt ingegaan op de hoofdlijnen van dit wetsvoorstel (hoofdstuk 2), de uitvoeringsaspecten (hoofdstuk 3), de consultatieparagraaf (hoofdstuk 4) en de artikelsgewijze toelichting (hoofdstuk 5). De transponeringstabel is als bijlage bij deze memorie van toelichting gevoegd.

§ 1.2 Achtergrond van de richtlijn

De richtlijn heeft tot doel de voorschriften inzake toegankelijkheid voor bepaalde producten en diensten te harmoniseren, zodat de interne markt van de EU goed werkt door belemmeringen voor het vrije verkeer ten gevolge van uiteenlopende nationale voorschriften, weg te nemen en te voorkomen. De richtlijn geeft hiermee invulling aan de verplichtingen die voortvloeien uit het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap¹ (hierna: verdrag). De EU is sinds 21 januari 2011 partij bij dit verdrag en het verdrag is door alle lidstaten geratificeerd. In dit verdrag is bepaald dat de partijen bij het verdrag passende maatregelen nemen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, tot informatie en communicatie, met inbegrip van informatie- en communicatietechnologieën en -systemen, en tot andere voorzieningen en diensten die openstaan voor of verleend worden aan het publiek, zowel in stedelijke als in landelijke gebieden. Het VN-comité voor de rechten van personen met een handicap heeft geconstateerd dat er een wetgevingskader nodig is met concrete, afdwingbare en tijdgebonden ijkpunten voor het toezicht op de geleidelijke invoering van toegankelijkheid.

¹ In New York tot stand gekomen Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (Trb. 2007, 169)

Momenteel bestaan er uiteenlopende nationale toegankelijkheidsvoorschriften. Door de extra kosten die nodig zijn om toegankelijke producten en diensten voor elke nationale markt te ontwikkelen en te verhandelen, hebben deze verschillen een negatief effect op het concurrentievermogen en de groei. De beperkte concurrentie tussen leveranciers brengt met zich dat gebruikers van producten en van hulptechnologieën en diensten worden geconfronteerd met hoge prijzen. De richtlijn heeft gelet daarop tot doel om deze uiteenlopende nationale toegankelijkheidsvoorschriften te harmoniseren. De richtlijn faciliteert zodoende de uitvoering van het verdrag in de Europese Unie met gemeenschappelijke EU-regels en draagt er voorts aan bij dat de lidstaten hun nationale afspraken en hun verplichtingen uit hoofde van het verdrag in verband met toegankelijkheid op geharmoniseerde wijze nakomen. Gelet op het toepassingsgebied van de richtlijn draagt deze ook bij aan een inclusievere samenleving en maakt deze het voor personen met een beperking gemakkelijker om zelfstandig te leven.

§ 1.3 Hoofdpijnen van de richtlijn

Toepassingsbereik

Producten en diensten

De richtlijn is van toepassing op de producten en diensten, opgesomd in artikel 2 van de richtlijn². Het betreft hierbij producten die na 28 juni 2025 in de handel worden gebracht en diensten die na 28 juni 2025 aan consumenten worden verleend. Het is in beginsel niet toegestaan de bedoelde producten in de handel te brengen, respectievelijk de

²Producten: gewone computerapparatuur voor consumenten en besturingssystemen voor die apparatuur; betaalterminals; drie type zelfbedieningsterminals (geldautomaten, ticketautomaten en incheckautomaten) die worden gebruikt voor het verlenen van onder deze richtlijn vallende diensten; interactieve informatieverstreckende zelfbedieningsterminals, met uitzondering van terminals die als geïntegreerde delen van voertuigen, luchtvaartuigen, schepen, of rollend materieel zijn geïnstalleerd; eindapparatuur voor gebruik door consumenten, met interactieve computerfuncties, die gebruikt wordt voor elektronische communicatiediensten; eindapparatuur voor gebruik door consumenten, met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten en e-lezers.

Diensten: elektronische communicatiediensten, met uitzondering van transmissiediensten die voor de levering van machine-to-machinediensten worden gebruikt; diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten; navolgende elementen van personenvervoer per vliegtuig, bus, trein en over water, met uitzondering van stedelijke, en voorstedelijke en regionale vervoersdiensten, waarvoor uitsluitend de elementen onder v) van toepassing zijn:

- i) websites;
- ii) op basis van mobiele apparaten, onder meer via mobiele applicaties, geleverde diensten;
- iii) elektronische tickets en elektronische ticketingdiensten;
- iv) het verstrekken van informatie over vervoersdiensten, waaronder realtime-reisinformatie; dit wordt, wat informatieschermen betreft, beperkt tot interactieve schermen die zich op het grondgebied van de Unie bevinden, en v) interactieve zelfbedieningsterminals op het grondgebied van de Unie, uitgezonderd terminals die als geïntegreerde onderdelen zijn geïnstalleerd in voertuigen, luchtvaartuigen, schepen en rollend materieel die voor het aanbieden van een of meer onderdelen van deze diensten voor personenvervoer worden gebruikt; bankdiensten voor consumenten; e-boeken en specifieke software daarvoor, e-handelsdiensten en het beantwoorden van noodcommunicatie via het gemeenschappelijk Europees noodnummer „112”.

diensten te verlenen, tenzij wordt voldaan aan de in de richtlijn opgenomen toegankelijkheidsvoorschriften (artikel 4, eerste lid, richtlijn). In Bijlage I bij de richtlijn staan de van toepassing zijnde toegankelijkheidsvoorschriften opgesomd. Deze voorschriften betreffen zowel algemene voorschriften voor producten en diensten als specifieke voorschriften voor een aantal producten en diensten. Bijlage II bevat indicatieve niet-bindende voorbeelden van mogelijke oplossingen die bijdragen aan naleving van de toegankelijkheidsvoorschriften die zijn opgenomen in bijlage I.

Marktdeelnemers

De richtlijn legt de volgende verplichtingen op aan marktdeelnemers die zich met producten bezighouden – te weten, fabrikanten, gemachtigden, importeurs en distributeurs - en aan dienstverleners:

Fabrikanten dienen hun producten te ontwerpen en vervaardigen overeenkomstig de toepasselijke toegankelijkheidsvoorschriften, rekening houdend met latere wijzigingen in de geharmoniseerde normen. Zij dienen de technische documentatie op te stellen, een conformiteitsbeoordeling uit te (laten) voeren en zij dienen over procedures te beschikken om een continue conformiteit van hun serieproductie met de richtlijn te waarborgen. Voorts moeten zij het product vergezeld laten gaan van gemakkelijk te begrijpen instructies en veiligheidsinformatie. (artikel 7, richtlijn).

Importeurs mogen uitsluitend conforme producten in de handel brengen. Zij zien erop toe dat het product de conformiteitsbeoordeling heeft doorlopen, vergezeld gaat van de noodzakelijke technische documentatie, met inbegrip van instructies in een taal die de gebruikers gemakkelijk kunnen begrijpen, en dat het product voorzien is van de CE-markering. Zij mogen een product waarvan zij menen dat het niet aan de toegankelijkheidsvoorschriften voldoet, niet in de handel brengen, in welk geval zij tevens de fabrikant en de toezichthouders daarvan op de hoogte brengen (artikel 9, richtlijn).

Distributeurs dienen zich ervan te vergewissen, voordat zij producten op de markt aanbieden, dat de vereiste CE-markering op het product is aangebracht en dat het product vergezeld gaat van de vereiste documenten (artikel 10, richtlijn).

Fabrikanten, importeurs en distributeurs moeten onmiddellijk maatregelen nemen als zij ontdekken dat het product niet meer aan de wetgeving voldoet.

Dienstverleners dienen hun diensten te ontwerpen en verlenen in overeenstemming met de op de betreffende dienst van toepassing zijnde toegankelijkheidsvoorschriften van de richtlijn. Zij dienen te zorgen voor procedures om aan de toegankelijkheidsvoorschriften te blijven voldoen. Voorts dienen zij aan het publiek schriftelijke en mondelinge informatie over de aangeboden dienst ter beschikking te stellen die gemakkelijk toegankelijk is voor mensen met een handicap, en uit te leggen op welke manier de dienst aan de toegankelijkheidsvoorschriften voldoet (artikel 13, richtlijn).

Onevenredige last of fundamentele wijziging

Marktdeelnemers zijn niet gehouden om onder alle omstandigheden de toegankelijkheidsvoorschriften van de richtlijn na te leven. De richtlijn voorziet in de mogelijkheid voor marktdeelnemers om een beoordeling uit te voeren om te kunnen bepalen of het naleven van de toegankelijkheidsvoorschriften tot een fundamentele wijziging leidt of een onevenredige last oplevert. De hierbij te volgen procedure is nader omschreven in artikel 14 van de richtlijn en de hierbij geldende criteria zijn opgenomen in bijlage VI van de richtlijn.

Verplichtingen lidstaten

Naast verplichtingen voor marktdeelnemers bevat de richtlijn ook verplichtingen voor de lidstaat. Lidstaten dienen te zorgen voor handhaving van de bepalingen van de richtlijn (artikel 29) en voor het vaststellen van sancties (artikel 30), waartoe uiteraard ook toezichthouders zullen moeten worden aangewezen. Dit betreft het toezicht op de naleving door de marktdeelnemers van het bij of krachtens deze wet bepaalde. In dit verband wordt voor de volledigheid ook gewezen op de artikelen 19 en 22 waarin een procedure voor het markttoezicht op producten is neergelegd, en artikel 23 waarin is geregeld dat lidstaten dienen te zorgen voor procedures inzake conformiteit van diensten.

Gedelegeerde en uitvoeringshandelingen

De Europese Commissie kan gedelegeerde en uitvoeringshandelingen vaststellen tot wijziging van technische aspecten van de richtlijn en kan de Europese normalisatieorganisaties verzoeken om geharmoniseerde normen voor de toegankelijkheidsvoorschriften op te stellen of om onder bepaalde voorwaarden technische specificaties vast te leggen. Voorts bepaalt de richtlijn dat de Europese Commissie een werkgroep op die bestaat uit vertegenwoordigers van de autoriteiten voor markttoezicht en de conformiteit van diensten, en uit belanghebbenden, waaronder belangenorganisaties van personen met een handicap, om onder meer de uitwisseling van informatie en beste praktijken te bevorderen, de samenwerking tussen autoriteiten en belanghebbenden te bevorderen (artikel 28).

Hoofdstuk 2 Hoofdlijnen van het wetsvoorstel en verhouding tot de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte

§ 2.1 Hoofdlijnen van het wetsvoorstel

Zoals hiervoor is vermeld, heeft de richtlijn betrekking op een breed scala aan producten en diensten. Deze producten en diensten vallen onder de beleidsverantwoordelijkheid van de volgende departementen: Financiën, Infrastructuur en Waterstaat, Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Economische Zaken en Klimaat, Justitie en Veiligheid en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is betrokken gelet op haar verantwoordelijkheid voor de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (WGBH/CZ).

Voor de implementatie van de richtlijn is, overeenkomstig aanwijzing 9.7 van de aanwijzingen voor de regelgeving, aansluiting gezocht bij de verschillende sectorale wetten. Dit betekent dat de regels over producten worden geïmplementeerd in de

Warenwet en daarop te baseren uitvoeringsregelgeving. Deze wet ziet onder andere op technisch voortgebrachte waren, een categorie die verwant is aan de producten waarop de richtlijn ziet. Hierbij wordt opgemerkt dat – anders dan in de WGBH/CZ - ter uitvoering van de richtlijn ook eisen worden gesteld aan het ontwerpen en vervaardigen van producten, hetgeen in de Warenwet en daarop gebaseerde uitvoeringsregelgeving reeds gebruikelijk is. Implementatie in de Warenwet leidt ertoe dat de reikwijdte van die wet wordt uitgebreid met het gebied 'toegankelijkheid'.

In de tweede plaats betekent dit dat de implementatie van regels over diensten plaatsvindt in een aantal sectorale wetten, namelijk in de Wet op het financieel toezicht (Wft) indien het gaat om bankdiensten voor consumenten zoals opgenomen in artikel 3, onder 28, van de richtlijn, de Telecommunicatiewet, waarin de regels over telecommunicatiediensten worden geïmplementeerd en in het Burgerlijk Wetboek voor zover het gaat om e-handelsdiensten.

Voor diensten waarvoor geen geëigend sectoraal instrumentarium voorhanden is worden de nodige wettelijke grondslagen toegevoegd in paragraaf 3 van de WGBH/CZ. Hiertoe worden twee artikelen (5c en 5d) toegevoegd. De regels over bepaalde elementen van personenvervoer (artikel 2, tweede lid, onder a), over diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten (artikel 2, tweede lid, onder b) en de regels over e-boeken (artikel 2, tweede lid, onder e) worden neergelegd in op artikel 5c en 5d WGBH/CZ te baseren uitvoeringsregelgeving. Wat betreft de regels over bepaalde elementen van personenvervoer wijst de regering erop dat regels over de algemene toegankelijkheid van openbaar vervoer thans ook zijn opgenomen in uitvoeringsregelgeving, gebaseerd op de WGBH/CZ (artikel 2a). Bij die systematiek wordt zodoende aangesloten. Met ingang van inwerkingtreding van de richtlijn worden die regels over openbaar vervoer, voor zover zij betrekking hebben op de implementatie van de richtlijn, gebaseerd op de artikelen 5c en 5d WGBH/CZ.

In paragraaf 2.3 wordt nader ingegaan op de in dit wetsvoorstel opgenomen aanpassingswetgeving.

Het wetsvoorstel betreft voornamelijk zuivere implementatie, nu op enkele onderdelen na uitsluitend regels worden opgenomen die noodzakelijk zijn voor de implementatie. De enige onderdelen waarbij sprake is van lastenluwe implementatie betreffen artikel 32 lid 3 inzake overgangsmaatregelen en artikel 4 lid 4 inzake de bebouwde omgeving. Van de mogelijkheden die deze artikelleden bieden, wordt geen gebruik gemaakt.

De richtlijn bevat geen verplichting om wijzigingen door te voeren in het Bouwbesluit of het Besluit bouwwerken leefomgeving, dat het Bouwbesluit gaat vervangen. De gebouwde omgeving valt namelijk niet onder het toepassingsbereik van de richtlijn zoals neergelegd in artikel 2 van de richtlijn en bevat in die zin geen verplichtingen voor de gebouwde omgeving. Op grond van artikel 4, vierde lid, van de richtlijn is een facultatieve mogelijkheid opgenomen voor lidstaten om regels te stellen met betrekking tot de toegankelijkheid van de gebouwde omgeving overeenkomstig bijlage III van de richtlijn. Van deze mogelijkheid hoeft geen gebruik gemaakt te worden omdat er al aangesloten wordt bij het doel van dit facultatieve artikel via bestaande nationale

regelgeving en beleid. In het Bouwbesluit worden reeds eisen gesteld met betrekking tot toegankelijkheid, zoals bijvoorbeeld neergelegd in artikel 4.24, 4.25, 4.26, 4.27 en 6.48/6.49 en de regelgeving hieromtrent blijft in ontwikkeling. Daarnaast wordt er door het Nederlands Normalisatie Instituut (NEN) op nationaal niveau gewerkt aan een uitgebreide norm over het vergroten van de toegankelijkheid van gebouwen. Deze vrijwillige norm wordt momenteel ontwikkeld en geeft bouwende partijen een richtlijn om toegankelijk te bouwen.

§ 2.2 Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (WGBH/CZ)

Hieronder wordt nader ingegaan op de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (WGBH/CZ) omdat dit van belang is voor een goed begrip van de verhouding van die wet tot de onderhavige implementatiewet. De WGBH/CZ is ter uitvoering van het verdrag in Nederland met ingang van 14 juni 2016 gewijzigd. Personen met een beperking kunnen sindsdien de bescherming van deze wet inroepen in geval van geval van discriminatie op het brede terrein van goederen en diensten . Artikel 5b WGBH/CZ bepaalt daartoe dat het verboden is onderscheid te maken bij het aanbieden van of verlenen van toegang tot goederen of diensten en bij het sluiten, uitvoeren of beëindigen van overeenkomsten. Deze uitbreiding bracht in de eerste plaats met zich met zich dat de in artikel 2 van de WGBH/CZ opgenomen verplichting om naar gelang de behoefte doeltreffende aanpassingen te verrichten, ook op het terrein goederen en diensten van toepassing werd. Het terrein goederen en diensten als bedoeld in de WGBH/CZ omvat niet het ontwerpen en produceren van goederen en diensten, zodat de verplichting om redelijke aanpassingen te treffen niet van toepassing is op het ontwerpen en produceren. Bij doeltreffende aanpassingen gaat het om aanpassingen die in een concrete situatie nodig zijn. Het is een verplichting die afhankelijk van de specifieke situatie ingevuld dient te worden. De verplichting bestaat niet als het een onevenredige belasting vormt. Naast de verplichting om desgevraagd doeltreffende aanpassingen voor een individu te treffen, werd met de uitbreiding van de WGBH/CZ voor aanbieders van goederen en diensten in artikel 2a ook de verplichting opgenomen om geleidelijk zorg te dragen voor de algemene toegankelijkheid voor personen met een handicap of chronische ziekte, tenzij dat een onevenredige belasting vormt. De verplichting om zorg te dragen voor algemene toegankelijkheid ontstaat, anders dan bij een doeltreffende aanpassing als bedoeld in artikel 2 WGBH/CZ, niet pas als een individu daar om vraagt. Om duidelijkheid te scheppen over hoe ver de verplichting tot algemene toegankelijkheid reikt, is in artikel 2a, lid 2, vastgelegd dat over de inhoud hiervan bij AMvB nadere regels gesteld worden gesteld, welke in ieder geval betrekking op de geleidelijke verwezenlijking ervan, op het treffen van voorzieningen van eenvoudige aard en op de evenredigheid van de belasting. Het Besluit toegankelijkheid voor personen met een handicap of chronische ziekte geeft hieraan uitvoering. In dat besluit is bepaald dat binnen de verschillende sectoren van de terreinen waarop artikel 2a van toepassing is, actieplannen tot stand worden gebracht. Daarin wordt beschreven op welke wijze een sector werkt aan de geleidelijke verwezenlijking van de algemene toegankelijkheid.

Na inwerkingtreding van de onderhavige implementatiewet en de daarop gebaseerde uitvoeringsregelgeving blijven de bovengenoemde bepalingen in stand. Evenwel geldt ter zake van goederen en diensten die onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen, dat met ingang van 28 juni 2025 aan de regelgeving ter uitvoering van de richtlijn moet worden voldaan (tenzij beroep wordt gedaan op het overgangsrecht). Dat betekent dat deze goederen en diensten vanaf dat tijdstip alleen in de handel mogen worden gebracht of alleen mogen worden aangeboden indien aan de in de implementatieregelgeving voorgeschreven toegankelijkheidsvoorschriften is voldaan. Tot die tijd (en ook gedurende een evt. overgangstermijn) moet voldaan worden aan artikel 2a, dat wil zeggen geleidelijke verbetering van de algemene toegankelijkheid. Voorts brengt de inwerkingtreding van de implementatiewet met zich dat de geleidelijke aanpassing vanaf de datum van inwerkingtreding van de richtlijn niet verder hoeft te reiken dan hetgeen uit de richtlijn voortvloeit. Artikel 6 van de richtlijn bepaalt immers dat de lidstaten geen met toegankelijkheidsvoorschriften verband houdende belemmeringen in het leven roepen op voor het op hun grondgebied in de handel brengen van producten of verlenen van diensten die aan deze richtlijn voldoen. Aan artikel 2a WGBH/CZ wordt daarom een lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat aan de algemene toegankelijkheid als bepaald in dat artikel is voldaan indien de producten en diensten voldoen aan het ter uitvoering van de richtlijn bij of krachtens wet bepaalde.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat artikel 2a uiteraard van toepassing blijft op goederen en diensten die niet onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen. Daarnaast wordt aan artikel 2 een vergelijkbaar lid toegevoegd, waarin wordt bepaald dat producten en diensten die aan de richtlijn voldoen, tevens voldoen aan de in artikel 2 opgenomen verplichting om doeltreffende aanpassingen te verrichten.

§ 2.3 Aanpassingswetgeving

Zoals aan het slot van paragraaf 2.1 is aangegeven wordt hieronder ingegaan op de wetten die met dit wetsvoorstel worden aangepast.

Warenwet

Dit onderdeel van het wetsvoorstel voorziet in de nodige wijzigingen van de Warenwet. Daarmee wordt een grondslag gecreëerd voor uitvoeringsregeling. De verplichtingen voor marktdeelnemers die zich met producten bezighouden en de eisen aan producten worden, conform de systematiek van de Warenwet, (in beginsel) neergelegd in een algemene maatregel van bestuur. Zoals hierboven reeds is worden de regels over de producten geïmplementeerd in de Warenwet en daarop te baseren uitvoeringsregelgeving. Omdat de Warenwet een groot aantal artikelen bevat die zijn toegesneden op voedsel- en productveiligheid, wordt een afzonderlijk hoofdstuk 'toegankelijkheid' toegevoegd aan de Warenwet (zie artikel I, onderdeel B). Op die manier is geen ingrijpende wijziging van de bestaande artikelen nodig en blijft de Warenwet ook na implementatie van de richtlijn leesbaar. Voor de inhoud van de wijziging van de Warenwet wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

Wat betreft het toezicht inzake de verplichtingen die voortvloeien uit de voorliggende wet, vindt ten tijde van de implementatie van deze wet overleg plaats met de potentiële toezichthouder om te bezien op welke wijze het toezicht kan worden georganiseerd.

WGBH/CZ

Zoals in paragraaf § 2.2 van deze toelichting reeds is vermeld voorziet deze wijziging in de toevoeging van een aantal grondslagen aan de WGBH/CZ, zodat ter uitvoering daarvan de implementatie van de materiële normen kan plaatsvinden op het niveau van amvb of ministeriële regeling voor zover het gaat om de diensten waarvoor geen sectorale regelgeving voor handen.

Telecommunicatiewet

De toegankelijkheidsvoorschriften aan producten en diensten uit de richtlijn hebben ook betrekking op telecommunicatiediensten. Naast de algemene toegankelijkheidsvoorschriften zoals ten aanzien van de informatievoorziening over de aangeboden dienst, zijn er enkele aanvullende toegankelijkheidsvoorschriften voor telecommunicatiediensten. Die betreffen het aanbieden van *realtime* tekst naast gesproken communicatie, het aanbieden van totale conversatie ingeval er ook video wordt verstrekt, en eisen aan communicatie met de alarmcentrale. Zowel de algemene als de aanvullende toegankelijkheidsvoorschriften worden daarom in een nieuw hoofdstuk 7a van de Telecommunicatiewet opgenomen. Hierin voorziet artikel III van dit wetsvoorstel. Met de artikelen 7a.2, eerste lid, 7a.4, en 7a.5 worden, voor zover die voorschriften betrekking hebben op telecommunicatiediensten, aan dienstverleners geïmplementeerd. Dit heeft betrekking op de artikelen 4, tweede lid, en 13 van de richtlijn. Voor een toelichting op de werking van deze artikelen wordt verwezen naar paragraaf 1.3 van deze toelichting. Artikel 7a.2, tweede en derde lid geeft de minister van EZK de bevoegdheid om op een aantal onderwerpen regels bij algemene maatregel van bestuur te stellen. Een van die onderwerpen betreft artikel 7, vijfde lid, van de richtlijn. Deze bepaling bevat de bevoegdheid om micro-ondernemingen die elektronische communicatiediensten leveren, uit te zonderen van de verplichting in het derde lid van dat artikel. Artikel 7a.2, derde lid, scheidt de mogelijkheid om diensten uit te zonderen, indien het voldoen aan de eisen van deze richtlijn zou leiden tot een wezenlijke aanpassing van die dienst of tot een onevenredige last voor de aanbieder van die dienst zou leiden. Daarmee wordt artikel 14 van de richtlijn geïmplementeerd. Artikel 7a.5 biedt de minister van EZK de grondslag om nadere eisen ten aanzien van de toegankelijkheid te stellen aan elektronische communicatiediensten. Hiermee zijn de artikelen 4, tweede en derde lid, 15, eerste en vierde lid, 17 en 18 van de richtlijn geïmplementeerd. Ten aanzien van de eisen kan gedacht worden aan de eisen die voortvloeien uit bijlage I, afdeling I, III, IV en voor wat betreft CE-markeringen voortvloeien uit verordening (EUG) nr. 765/2008. Tot slot voorzien de artikelen 7a.2, eerste lid, 7a.3 en onderdeel B in de noodzakelijke bepalingen voor een goede uitvoering van de richtlijn. Dit betreft onder andere de strafbaarstelling van overtredingen van voorschriften uit de richtlijn en het creëren van de mogelijkheid om een toezichthouder voor de bepalingen in hoofdstuk 7a van de Telecommunicatiewet aan te wijzen.

Burgerlijk Wetboek

Een omgeving waar producten en diensten beter toegankelijk zijn, draagt bij tot een inclusievere samenleving en maakt het voor personen met een handicap gemakkelijker om zelfstandig te leven. Hieronder vallen ook toegankelijkheidsvoorschriften voor e-handelsdiensten met het oog op het sluiten van een consumentenovereenkomst. Algemene regels die gelden voor het sluiten van overeenkomsten door consumenten op afstand, via websites en langs elektronische weg staan al in Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Implementatie onder de implementatie van de dienstenrichtlijn is passend omdat de toegankelijkheidsrichtlijn verwijst naar de dienstenrichtlijn. De toegankelijkheidsvoorschriften voor e-handelsdiensten worden daarom opgenomen in titel 5 van Boek 6 van het BW, na afdeling 2a. "Informatie over dienstverrichters en hun diensten naar aanleiding van de dienstenrichtlijn". Vanuit de doelstelling dat iedere consument met een handicap een overeenkomst moet kunnen sluiten door middel van e-handelsdiensten, moet een dienstverlener die e-handelsdiensten verricht voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften van de richtlijn, zodat die consumenten daadwerkelijk gebruik kunnen maken van e-handelsdiensten. Het komt erop neer dat websites en applicaties waarmee een consument een overeenkomst kan sluiten moet voldoen aan de toegankelijkheidseisen uit de richtlijn. De toegankelijkheidsvoorschriften voor e-handelsdiensten hebben meer specifiek betrekking op zorgen voor:

- informatie over de toegankelijkheid van te koop aangeboden producten en diensten als deze informatie door de verantwoordelijke marktdeelnemer wordt verstrekt;
- de toegankelijkheid van de functies voor identificatie, beveiliging en betaling wanneer deze als onderdeel van de dienst en niet van een product worden geleverd, door deze informatie waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust te maken;
- identificatiemethoden, elektronische ondertekening en betalingsdiensten die waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust zijn.

Wet op het financieel toezicht

De artikelen in de richtlijn die betrekking hebben op diensten en dienstverleners zijn van toepassing op bankdiensten voor consumenten. In onderstaand schema is opgenomen over welke bankdiensten het op grond van artikel 3, onder 28, van de richtlijn het gaat en hoe die bankdiensten zijn omschreven in de Wft.

Bankdiensten voor consumenten (art. 3, onder 28, van de richtlijn)	Wft
Kredietovereenkomsten die vallen onder de richtlijn consumptief krediet en de richtlijn hypothecair krediet	Krediet (consumptief krediet en hypothecair krediet)
Diensten als omschreven in bijlage I, deel A, onder 1, 2, 4 en 5 of nevendiensten als bedoeld in bijlage I, deel B, onder 1, 2, 4 en 5 van de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014	Beleggingsdiensten als bedoeld in de onderdelen a tot en met d van de definitie van verlenen van een beleggingsdienst in artikel 1:1 van de Wft of nevendiensten als bedoeld in de onderdelen a, b, d en e, van de definitie van nevendienst in artikel 1:1 van de Wft.

Betaaldiensten	Betaaldiensten
Diensten die verband houden met betaalrekeningen: alle diensten die verband houden met het openen, gebruiken en opheffen van een betaalrekening, met inbegrip van betalingsdiensten en betalingstransacties evenals geoorloofde debetstand.	Betaalrekeningen en de daaraan verbonden faciliteiten
Elektronisch geld	Elektronisch geld

Gelet op het bovenstaande gaat om aanbieders van krediet, banken die betaalrekeningen aanbieden, beleggingsondernemingen die beleggingsdiensten verlenen als bedoeld in de onderdelen a tot en met d van de definitie van verlenen van een beleggingsdienst in artikel 1:1 of nevendiensten als bedoeld in de onderdelen a, b, d en e, van de definitie van nevendienst in artikel 1:1, betaaldienstverleners die betaaldiensten verlenen of elektronisch geldinstellingen die elektronisch geld uitgeven. Deze ondernemingen dienen straks ervoor zorg te dragen dat de bankdiensten voldoen aan de relevante artikelen van de toegankelijkheidsrichtlijn zodat de bankdiensten toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

In het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft zullen nadere regels worden opgenomen met betrekking tot de toegankelijkheid van bankdiensten.

Het 112-nummer

Artikel 8 inzake specifieke toegankelijkheidsvoorschriften voor het beantwoorden van noodcommunicatie via het noodnummer 112, is geïmplementeerd door middel van de Beleidsregel [naam], van [datum], kenmerk [kenmerk], ter nadere uitwerking van artikel 2 van de Regeling hoofdlijnen beleid en beheer meldkamers, voortvloeiend uit artikel 23a van de Politiewet.

Hoofdstuk 3 Uitvoeringsaspecten

Het wetsvoorstel en de ter uitvoering daarvan op te stellen uitvoeringsregelgeving brengt uitvoeringslasten met zich voor marktdeelnemers (fabrikanten, importeurs, distributeurs en dienstverleners), toezichthouders en departementen. Dit betreft financiële lasten en administratieve lasten. Het wetsvoorstel brengt geen regeldruk voor burgers met zich. Daarnaast brengt dit wetsvoorstel uitvoeringslasten met zich voor de overheid en toezichthouders.

Marktdeelnemers

Marktdeelnemers zullen ervoor moeten zorgdragen dat hun producten en diensten voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften. Dit betekent voor marktdeelnemers die zich bezighouden met producten waar nodig aanpassing van hun productieprocessen, technische en administratieve procedures, technische documentatie en controle, terwijl dienstverleners het ontwerp en verlening van hun diensten waar nodig dienen aan te passen. Bovendien dienen zij mogelijk procedures die garanderen dat de

dienstverlening in overeenstemming is met de toepasselijke toegankelijkheidsvoorschriften in te voeren of aan te passen. In dit verband wordt opgemerkt dat voor marktdeelnemers reeds de nodige wettelijke verplichtingen en vereisten gelden inzake toegankelijkheid van producten en diensten, waardoor marktdeelnemers door de implementatie van de richtlijn niet worden geconfronteerd met een soort vereisten waarmee zij niet eerder te maken hebben gehad.

Bedrijfseffecten

De administratieve lasten van Richtlijn (EU) 2019/882 voor het bedrijfsleven zijn opgenomen in het impact assessment met kenmerk « SWD(2015) 264 final» (verder te noemen: impact assessment) dat een begeleidend document is bij het document Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the approximation of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States as regards accessibility requirements for products and services.

Volgens de impact assessment zullen bedrijven verplicht zijn informatie te verstrekken over de toegankelijkheid van de relevante goederen en diensten. Er wordt daarbij vanuit gegaan dat deze taak eenmalig moet worden uitgevoerd. Deze lasten houden verband houden met het verstrekken van informatie inzake toegankelijkheid aan de cliënt of de markttoezichtautoriteiten.

Het opstellen van de informatie inzake de toegankelijkheid van het product of de dienst wordt in de impact assessment aangenomen gelijk te staan aan één achturige werkdag. Voor sommige producten en diensten wordt in de impact assessment uitgegaan van een tijdsbeslag één tot tien werkdagen (computers en besturingssystemen, telefoondiensten).

Burgers

Implementatie van Richtlijn (EU) 2019/882 leidt niet tot een verhoging van de administratieve lasten voor de burger.

Uitvoeringslasten overheid

Het wetsvoorstel heeft financiële gevolgen voor het rijk. Deze financiële gevolgen vloeien voort uit de verplichtingen inzake handhaving en andere taken die lidstaten hebben. Korthedshalve wordt verwezen naar het onderdeel Verplichtingen lidstaten in § 1.3 van deze memorie.

Dit wetsvoorstel heeft geen financiële gevolgen voor andere overheden.

Toezichthouders

Toezichthouders zullen moeten zorgen voor de handhaving, waaronder het nalevingstoezicht en de sanctionering in geval niet wordt voldaan aan het bij of krachtens deze wet bepaalde. Dit brengt een uitbreiding van taken en bevoegdheden van deze autoriteiten met zich mee.

De volgende taken worden toebedeeld aan de nationale markttoezichtautoriteiten en betreffen:

- het uitvoeren van een beoordeling van het betrokken product;
- het gelasten van de betrokken marktdeelnemer om onverwijld passende corrigerende maatregelen te treffen om het product binnen een door hen vast te

- stellen redelijke termijn die evenredig is met de aard van de non-conformiteit, in overeenstemming met deze voorschriften te brengen;
- indien de betrokken marktdeelnemer heeft verzuimd om binnen de in de tweede alinea bedoelde termijn adequate corrigerende maatregelen te treffen, schrijven de markttoezichtautoriteiten voor dat hij het product binnen een redelijke extra termijn uit de handel neemt;
 - Indien de markttoezichtautoriteiten van mening zijn dat de non-conformiteit niet beperkt is tot hun nationale grondgebied, brengen zij de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte van de resultaten van de beoordeling en van de maatregelen die zij van de marktdeelnemer hebben verlangd;
 - indien de betrokken marktdeelnemer niet binnen de voornoemde termijn adequate corrigerende maatregelen treft, treffen de markttoezichtautoriteiten alle passende voorlopige maatregelen om het op hun nationale markten aanbieden van het product te verbieden of te beperken, of om het product daar uit de handel te nemen;
 - de markttoezichtautoriteiten brengen de Commissie en de andere lidstaten onverwijld van deze maatregelen op de hoogte.

Overige uitvoeringsaspecten

Richtsnoeren

Een categorie die vrijgesteld is van de toegankelijkheidsvoorschriften en van elke verplichting in verband met de naleving van die voorschriften, betreft micro-ondernemingen die diensten aanbieden (artikel 4 richtlijn). De richtlijn definieert een micro-onderneming als een onderneming met minder dan 10 werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van ten hoogste 2 miljoen euro.

De reden dat voornoemde ondernemingen worden vrijgesteld, is dat het uitvoeren van de in artikel 14 van de richtlijn omschreven beoordeling voor dienstverlenende micro-ondernemingen op zichzelf een onevenredige last zou vormen.

Om alle micro-ondernemingen er, met het oog op een groter concurrentievermogen en groeipotentieel ervan in de interne markt, aan te moedigen om producten te vervaardigen, in te voeren of te distribueren en diensten te verlenen die voldoen aan de toegankelijkheidsvoorschriften van deze richtlijn, gebiedt de richtlijn de lidstaten micro-ondernemingen de nodige richtsnoeren en instrumenten te geven om de toepassing van de nationale maatregelen ter omzetting van deze richtlijn te faciliteren. De lidstaten dienen die instrumenten te ontwikkelen in samenspraak met relevante belanghebbenden.

Hoofdstuk 4. Advies en consultatie

Hoofdstuk 5. Artikelsgewijs deel

Voor een toelichting op de wijziging van de Telecommunicatiewet wordt verwezen naar het algemene deel van deze toelichting.

ARTIKEL I WIJZIGING WARENWET

De reikwijdte van de Warenwet is geregeld in artikel 3. Tot de inwerkingtreding van deze richtlijn ziet deze wet op het belang van de volksgezondheid, de veiligheid, de eerlijkheid in de handel of van goede voorlichting omtrent waren, en, indien het technische voortbrengselen betreft, tevens op het belang van de gezondheid van de mens of van de veiligheid van zaken. Onderdeel A van het onderhavige wetsvoorstel voorziet in wijziging van artikel 3, teneinde de reikwijdte van deze wet uit te breiden met het gebied toegankelijkheid, voor zover het gaat om producten die onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen.

Onderdeel B voegt het nieuwe hoofdstuk 'toegankelijkheidsvoorschriften' toe, waarin de nodige grondslagen zijn opgenomen om via uitvoeringsregelgeving nadere regels te stellen. Dit is conform de systematiek van de Warenwet, waarin de grondslagen in de wet staan en de materiële normen in uitvoeringsregelgeving. Artikel 24a bevat enkele begrippen die in het nieuwe hoofdstuk worden gebruikt. Deze begrippen verwijzen (dynamisch) naar de begrippen in de richtlijn. Wat betreft het begrip producten is voor de leesbaarheid de begripsomschrijving uit de richtlijn overgenomen en is aanvullend bepaald (artikel 24a en 24c, eerste lid) dat bij algemene maatregel van bestuur (amvb) de categorieën producten worden aangewezen ter zake waarvan ter uitvoering van de richtlijn eisen worden gesteld. De specifieke producten hoeven zodoende niet op wetsniveau te worden gedefinieerd, waardoor de Warenwet op dit punt geen aanpassing behoeft als in de toekomst de richtlijn ook van toepassing wordt op andere producten. Artikel 24b bepaalt dat ter uitvoering van de richtlijn, dit hoofdstuk van toepassing is. Om de Warenwet leesbaar te houden is bepaald dat andere artikelen van deze wet alleen van toepassing zijn als die artikelen in dit hoofdstuk van toepassing zijn verklaard; dit geldt alleen voor zover het gaat om de toegankelijkheid van producten. Deze laatste inperking houdt verband met het feit dat de overige bepalingen van de Warenwet uiteraard wel van toepassing blijven voor zover het gaat om andere eisen dan toegankelijkheid, bijvoorbeeld eisen die zien op productveiligheid.

Alle regels over de toegankelijkheid zijn derhalve in het nieuwe hoofdstuk 'toegankelijkheidsvoorschriften' te vinden.

Artikel 24c, eerste lid, bevat - vergelijkbaar met de formulering van artikel 4 van de Warenwet - de grondslag om bij amvb en ministeriële regeling regels te kunnen stellen ter uitvoering van de richtlijn. Ter implementatie van de richtlijn wordt bepaald dat bij amvb kan worden verboden producten, die bij amvb zijn aangewezen, in de handel te brengen indien niet aan de in die amvb of regeling gegeven voorschriften wordt voldaan. De regering is voornemens om in een op basis van artikel 24c te baseren amvb, de materiële normen te implementeren. Dit betreft de eisen aan producten en de verplichtingen voor marktdeelnemers (fabrikanten, importeurs en distributeurs). Het tweede lid specificiert de onderwerpen waarover bij amvb of regeling regels kunnen worden gesteld. Ter implementatie van de richtlijn wordt vooralsnog enkel een regeling op amvb-niveau voorzien, evenwel is het wenselijk om enige flexibiliteit te behouden en daarom is bepaald dat ook krachtens amvb regels kunnen worden gesteld. Artikel 24d dient ertoe ook bepaalde bindende besluiten van de EU, ter uitvoering van de richtlijn te kunnen implementeren in een amvb of regeling. Voor de formulering van deze bepaling is aangesloten bij artikel 13 Warenwet. Artikel 24e regelt dat artikel 13c van

overeenkomstige toepassing is. Die bepaling regelt conform aanwijzing 9.10 van de aanwijzingen voor de regelgeving dat indien in deze wet of daarop te baseren uitvoeringsregelgeving dat een wijziging van de richtlijn (waarnaar dynamisch wordt verwezen) voor het betreffende voorschrift gaat gelden met ingang van de dag waarop aan de betrokken wijziging uitvoering moet zijn gegeven. In afwijking hiervan kan bij ministerieel besluit, dat in de Staatscourant wordt bekendgemaakt, een ander tijdstip van inwerkingtreding worden vastgesteld. De artikelen 24f, 24g, en 24h, dienen ter implementatie van de regels over markttoezicht. In het algemeen deel is toegelicht dat het voornemen is de ambtenaren van de NVWA te belasten met het toezicht. Daartoe wordt in artikel 24f, artikel 25, eerste lid, onder a, van de Warenwet van overeenkomstige toepassing verklaard. Dat laatstgenoemde artikel bepaalt dat de minister van VWS bij besluit ambtenaren kan aanwijzen die belast worden met het toezicht. Op grond van die laatstgenoemde bepaling zijn de ambtenaren van de NVWA belast met het toezicht op de naleving van de regels over voedsel- en productveiligheid. Dat besluit zal met inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel worden uitgebreid.

De artikelen 24g en 24h voorzien in het handhavingsinstrumentarium. De Minister van VWS is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang ter handhaving van het de bij of krachtens dit hoofdstuk gestelde regels. Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht is daarmee tevens een last onder dwangsom mogelijk. Naast dit handhavingsinstrumentarium dat in eerste instantie gericht is op herstel, voorziet artikel 24h in de mogelijkheid van een bestuurlijke boete aangezien de richtlijn voorschrijft dat sancties niet alleen doeltreffend maar ook afschrikwekkend moeten zijn.

ARTIKEL II WIJZIGING VAN DE WET GELIJKE BEHANDELING OP GROND VAN HANDICAP OF CHRONISCHE ZIEKTE

Zoals in het algemeen deel reeds is toegelicht voorziet deze wijziging in de toevoeging van een aantal grondslagen aan de WGBH/CZ, zodat ter uitvoering daarvan de implementatie van de materiële normen kan plaatsvinden op het niveau van amvb of ministeriële regeling.

Onderdeel A voorziet in een wijziging van artikel 1, waarmee de richtlijn wordt toegevoegd aan de begripsbepalingen. Onderdeel B voorziet in toevoeging van twee bepalingen in paragraaf 3, getiteld 'goederen en diensten'. Ten eerste wordt een artikel 5c ingevoegd, waarin wordt bepaald dat bij amvb aangewezen dienstverleners, hun diensten ter uitvoering van de richtlijn ontwerpen en verlenen in overeenstemming met de bij amvb of regeling gestelde regels. Zoals in het algemeen deel is toegelicht is de regering voornemens in de hierop te baseren uitvoeringsregelgeving regels te stellen over de diensten waarvoor geen geëigende sectorale wetgeving voorhanden is. Die diensten worden zodoende in de betreffende amvb's aangewezen. Het tweede lid van artikel 5c benoemt de specifieke onderwerpen waarop de regels betrekking kunnen hebben. Artikel 5d bevat de grondslag om ook ter uitvoering van bindende besluiten van de Europese Commissie krachtens artikel 26 van de richtlijn, regels te kunnen stellen. Tot slot voorziet dit artikel conform aanwijzing 9.10 van de aanwijzingen voor de regelgeving dat wijzigingen van de richtlijn gaan gelden met ingang van de dag waarop aan de

betrokken wijziging uitvoering moet zijn gegeven. In afwijking hiervan kan bij ministerieel besluit, dat in de Staatscourant wordt bekendgemaakt, een ander tijdstip van inwerkingtreding worden vastgesteld.

ARTIKEL IV BURGERLIJK WETBOEK

Dit artikel bevat de wijzigingen in Boek 6 BW waarmee de toegankelijkheidsvoorschriften voor e-handelsdiensten als bedoeld in artikel 3, onder 30, van de richtlijn worden geïmplementeerd.

Artikel 6:230fa

In dit artikel zijn onder a tot en met e enkele definities uit artikel 3 van de toegankelijkheidsrichtlijn overgenomen en is aangegeven om welke richtlijn het gaat.

Artikel 6:230fb

In het eerste lid van dit artikel is een algemene toegankelijkheidsnorm opgenomen voor dienstverleners die e-handelsdiensten verlenen (artikel 4, lid 3 en artikel 13 richtlijn) die nader uiteen is gezet in bijlage I, afdeling III en IV, onder g, en bijlage V bij de richtlijn. Een dienstverlener die gebruik maakt van e-handelsdiensten, stelt dienovereenkomstig de vereiste informatie op en legt uit op welke manier de diensten aan de toepasselijke toegankelijkheidsvoorschriften voldoen. De informatie wordt het publiek schriftelijk en mondeling ter beschikking gesteld, mede op een manier die toegankelijk is voor personen met een handicap.

In het tweede lid is de uitzondering voor micro-ondernemers uit artikel 4 lid 5 van de richtlijn geïmplementeerd.

In het derde lid is een delegatiegrondslag opgenomen voor als er nadere specificering van de toegankelijkheidsvoorschriften noodzakelijk mocht zijn.

Artikel 6:230fc

In het eerste lid is de mogelijkheid van dienstverleners om onder voorwaarden een beroep te doen op een vrijstelling opgenomen. Dat kan als er sprake is van een fundamentele wijziging of een onevenredige last (artikel 14 richtlijn).

In het tweede lid is een delegatiegrondslag opgenomen voor als er nadere specificering van de beoordelingscriteria voor de vrijstellingsgrondslagen noodzakelijk mocht zijn.

ARTIKEL V WIJZIGING OVERGANGSWET NIEUW BURGERLIJK WETBOEK

Artikel V regelt het overgangsrecht wat betreft de wijzigingen in het Burgerlijk Wetboek (artikel 32 richtlijn).

Artikel VI WET OP HET FINANCIËEL TOEZICHT

A

In artikel 1:1 wordt een definitie van de toegankelijkheidsrichtlijn opgenomen aangezien in artikel 4:22.0a van de Wet op het financieel toezicht (Wft) meerdere keren naar de toegankelijkheidsrichtlijn wordt verwezen.

B

Artikel 4:22.0a implementeert (gedeeltelijk) de artikelen 4, eerste en derde lid, 13, eerste en tweede lid, en 14 van de toegankelijkheidsrichtlijn. Verdere implementatie van deze artikelen zal geschieden in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. Artikel 4:22.0a, eerste lid, bepaalt dat een aanbieder van krediet, bank, beleggingsonderneming, betaaldienstverlener of elektronisch geldinstelling die bankdiensten aan consumenten als bedoeld in artikel 3, onder 28, van de toegankelijkheidsrichtlijn verleent er zorg voor dient te dragen dat de bankdiensten voldoen aan bijlage I, afdelingen III en VII, van de toegankelijkheidsrichtlijn. Derhalve dienen bankdiensten toegankelijk te zijn voor personen met een handicap. Het gaat om personen met langdurige fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperkingen die in hun interactie te kampen hebben met diverse drempels die hen kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen in de samenleving te anticiperen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels gesteld met betrekking tot de toegankelijkheid van bankdiensten (tweede lid). Tevens kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de informatieverstrekking over de bankdiensten en de interne procedures om de toegankelijkheid van die diensten voor personen met een handicap te waarborgen. Verder kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over het bepaalde in bijlage I, afdeling IV, onderdeel e, van de toegankelijkheidsrichtlijn. Het gaat dan om identificatiemethoden, elektronische ondertekening, beveiliging en het voorschrift dat betaaldiensten waarneembaar, bedienbaar, begrijpelijk en robuust dienen te zijn. Op grond van het derde lid hoeven ondernemingen met minder dan tien werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van ten hoogste 2 miljoen euro niet te voldoen aan de regels omtrent toegankelijkheid. Voor ondernemingen die bankdiensten aanbieden waarvoor het naleven van de toegankelijkheidsvoorschriften een ingrijpende wijziging van de bankdienst vereist die leidt tot een significante wijziging van de aard van de bankdienst en een onevenredige last oplevert. De onderneming dient tevens te voldoen aan artikel 14, eerste tot en met derde, vijfde, zesde en achtste lid, van de toegankelijkheidsrichtlijn.

C

Met dit onderdeel krijgt de Autoriteit Financiële Markten de mogelijkheid een bestuurlijke boete of een last onder dwangsom op te leggen bij overtreding van artikel 4:22.0a, eerste en tweede lid, Wft.

Artikel VII

ARTIKEL VIII

Deze bepaling implementeert artikel 32 van de richtlijn. Aangezien lastenluw wordt geïmplementeerd is deze bepaling als zodanig overgenomen uit artikel 32 van de richtlijn. Omdat de Overgangswet Burgerlijk Wetboek reeds voorziet in het overgangsrecht voor e-handelsdiensten is in artikel VIII bepaald dat dit artikel daarop niet van toepassing is (vierde lid). Het eerste tot en met derde lid regelt het volgende. Dienstverleners kunnen hun diensten blijven verlenen met gebruikmaking van de producten die zij al vóór 28 juni 2030 rechtmatig gebruikten bij het verlenen van vergelijkbare diensten. De dienstverleningscontracten die gesloten zijn vóór 28 juni 2025 kunnen ongewijzigd doorlopen totdat zij verstrijken, evenwel uiterlijk tot vijf jaar na die datum. Zelfbedieningsterminals als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b, van de richtlijn die vóór 28 juni 2025 al rechtmatig zijn gebruikt voor het verlenen van diensten, kunnen tot het eind van hun economische levensduur maar niet langer dan 20 jaar na hun ingebruikname gebruikt worden bij het leveren van vergelijkbare diensten.

ARTIKEL IX

Deze bepaling voorziet in de datum van inwerkingtreding, deze wordt vastgesteld op 28 juni 2025.

ARTIKEL X

Deze bepaling regelt de citeertitel. Deze wet wordt aangehaald als Implementatiewet toegankelijkheidsvoorschriften producten en diensten.

De minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,